

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ingrid Schmelz

Vastustaja: Finanzamt Waldviertel

Ese

Eelotsusetaotlus — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 24 lõikes 3 ja artiklis 28i (muudetud nõukogu 14. detsembri 1992. aasta direktiiviga 92/111/EMÜ, millega muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ ja kehtestatakse lihtsustamismeetmed käibemaksu suhtes (EÜT L 384, lk 47; ELT eriväljaanne 09/01, lk 224)) asuva tekstilõigu ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artikli 283 lõike 1 punktis c asuva tekstilõigu kehtivus — Väikeettevõtetele käibemaksu vallas kehtiv erikord, mis võimaldab maksuvabastuse, kuid jätab selle erandina andmata kaubarne ja teenuste suhtes, mille tarnijaks on mitteresidentist maksukohustuslane — Nimetatud sätete alusel maksuvabastuse andmisest keeldumine teise EL liikmesriigi residentist maksukohustuslase suhtes — Selle korra vastavus EÜ artiklitele 12, 43 ja 49 ning ühenduse õiguse üldpõhimõtetele — Asjassepuutuvate tekstilõikude kehtetuse korral direktiivi 77/388/EMÜ artiklis 24 ja Norra Kuningriigi, Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimusi ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavaid muudatusi käsitleva akti (EÜT C 241, lk 335) XV lisa IX jaotise „Maksustamine” punkti 2 alapunktis c ning eespool viidatud direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 287 sisalduva mõiste „aastakäive” tõlgendamine

Resolutsioon

1. Küsimuste analüüsimise tulemusena ei ilmnenu ühtegi asjaolu, mis võiks EÜ artiklist 49 lähtudes riivata nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 14. veebruari 2006. aasta direktiiviga 2006/18/EÜ) artikli 24 lõike 3 ja artikli 28i ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 283 lõike 1 punkti c kehtivust.
2. Direktiivi 77/388 (muudetud direktiiviga 2006/18) artikleid 24 ja 24a ning direktiivi 2006/112 artikleid 284–287 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „aastakäive” tähendab ettevõtte ühe aasta tehingute käivet selles liikmesriigis, kus on tema asukoht.

(¹) ELT C 129, 6.6.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. oktoobri 2010 aasta otsus (Court of Appeal (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs versus Axa UK plc

(Kohtuasi C-175/09) (¹)

(Kuuks käibemaksudirektiiv — Maksuvabastus — Artikli 13 B osa punkti d alapunkt 3 — Maksete ja ülekannetega seotud tehingud — Võlgnevuste sissenõudmine — Hambaravikulude makseplaan — Teenuseosutaja klientide eest makse kasseerimise ja töötlemise teenus)

(2010/C 346/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Kostja: Axa UK plc

Ese

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal — Nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tõlgendamine — Maksuvabastused — Ulatus — Mõiste „teenused, mille tulemusel toimub raha ülekandmine ning kaasneb õigusliku ja finantsolukorra muutumine” — Ettevõtja klientide võla nõuete kogumise, käsitlemise ja sissenõudmise teenused — Makseskeemid hambaravi eest

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega kehtestatud maksuvabastuse kohaldamisalasse ei kuulu niisuguse teenuse osutamine, mis koosneb sisuliselt sellest, et teenuse osutaja taotleb kolmanda isiku pangalt „otsekorraldussüsteemi” kaudu oma kliendi arvelduskontole sellise summa ülekandmist, mille nimetatud isik teenuse osutaja kliendile võlgneb, saadab kliendile saadud summade kohta teatise, võtab ühendust kolmanda isikuga, kellelt

teenuse osutaja ei ole makset saanud, ja lõpuks annab teenuse osutaja pangale korralduse kanda saadud summad, millest on maha arvatud teenuse osutaja tasu, üle kliendi arvelduskonto.

(¹) ELT C 153, 4.7.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. oktoobri 2010. aasta otsus (Bundesgerichtshofi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Volvo Car Germany GmbH versus Autohof Weidendorf GmbH

(Kohtuasi C-203/09) (¹)

(Direktiiv 86/653/EMÜ — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid — Agendilepingu lõpetamine esindatava poolt — Agendi õigus hüvitisele)

(2010/C 346/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Volvo Car Germany GmbH

Kostja: Autohof Weidendorf GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesgerichtshof — Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 382, lk 17; ELT eriväljaanne 06/01, lk 177) artikli 18 punkti a tõlgendamine — Agendilepingu lõpetamine esindatava poolt — Kaubandusagendi õigus hüvitisele — Siseriiklik säte, mille kohaselt ei ole agendil õigust hüvitisele lepinguliste kohustuste täitmata jätmisel, mis annab õiguse leping viivitamata üles öelda ja seda ka siis, kui lepinguliste kohustuste täitmata jätmine toimus pärast lepingu lõpetamist ja enne lepingu lõppemist ning esindatav sai sellest teada alles pärast lepingu lõppemist

Resolutsioon

Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ (füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) artikli 18 punktiga a on vastuolus see, kui füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsev kaubandusagent jääb ilma lahkumishüvitisest, kuna esindatav tuvastab pärast lepingu korralisest ülesütlemisest etteteatamist ja enne lepingu lõppemist, et kaubandusagent on toime pannud rikkumise, mis andis õiguse kõne all olev leping viivitamatult lõpetada.

(¹) ELT C 180, 1.8.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. oktoobri 2010. aasta otsus (Szombathelyi Városi Bírósági (Ungari Vabariik) eelotsusetaotlus) — kriminaalasi Emil Eredicsi, Mária Vassné Sápi süüdistuses

(Kohtuasi C-205/09) (¹)

(Politseikoostöö ja õigusala koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2001/220/JSK — Ohvrite seisund kriminaalmenetluses — Mõiste „ohver” — Juriidiline isik — Lepitusmenetlus kriminaalmenetluses — Kohaldamise eeskirjad)

(2010/C 346/23)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Városi Bíróság

Põhikohtuasja menetluse pooled

Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

Ese

Eelotsusetaotlus — Szombathelyi Városi Bíróság — Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta raamotsuse 2001/220/JSK ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses artikli 1 punkti a ja artikli 10 tõlgendamine — Kriminaalmenetlus, milles ohver on juriidiline isik ja milles lepitusmenetlust siseriikliku õiguse kohaselt ei saa kohaldada — Mõiste „ohver” raamotsuses — Lepitusmenetlust käsitlevate õigusnormide puhul muude isikute kui füüsilised isikud hõlmamine? — Lepitusmenetluse kohaldamise tingimused kriminaalmenetluses

Resolutsioon

1. Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta raamotsuse 2001/220/JSK ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses artikli 1 punkti a ja artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „ohver”, pidades silmas nimetatud artikli 10 lõikes 1 sätestatud lepitusmenetluse soodustamise eesmärki kriminaalasjades, ei hõlma juriidilisi isikuid.
2. Raamotsuse 2001/220 artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriiki võimaldama lepitusmenetluse kasutamist kõikide süütegude puhul, mille siseriiklikes õigusaktides määratud koosseisu tunnused vastavad sisuliselt niisuguste süütegude koosseisu tunnusele, mille puhul need õigusaktid näevad sõnaselgelt ette lepitusmenetluse.

(¹) ELT C 205, 29.8.2009.